

ΤΗ ΚΓ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομαρτυροῦ Φωκά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος α'

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Ἀθλητικῶν ἐξ αἱμάτων, κρατήρα πλήσας πιστοῖς, ἰάσεις ἐπαρδεύει, καὶ τὰς νόσους ἐλαύνει, Φωκάς ὁ χριστομαρτυς, ἐν ὑψηλῷ, μαρτυρίας κηρύγματι, πάντα καλῶν, οἱ διψῶντες δεῦτε πιστῶς, ποταμοὺς χαρίτων δρέψασθε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην, θεία ἐνστάσει σου, πολυθείας ζάλην, τῆς Τριάδος δυνάμει, Φωκά μάρτυς ἐκτρέψας, ξίφους ἀκμήν, τοῦ πυρός τε τὴν ἔκκαυσιν, καὶ νιφετούς τῶν βασάνων βέλη σαφῶς, ὡς νηπίων ἐκαρτέρησας.

Τοῦ ζωοδότου σὺ κῆρυξ, Θεοῦ γενόμενος, τυράννων καθαιρέτης, Ἀθλητὰ ἀνεδείχθης, καὶ θεῖος ἀθλοφόρος, ὅθεν ζωὴν, τῷ ἀθανάτῳ πιστούμενος, πρὸς τὴν ἀνέσπερον ἔβης μαρμαρυγὴν, τοῦ Θεοῦ Φωκά μακάριε.

Δόξα... Ἦχος δ'

Ἐκ βρέφους ἐγένου τοῦ Κυρίου ἐραστής, Φωκά παμμακάριστε, Ἱερομάρτυς σοφέ, τὸ γὰρ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ ἐπ' ὧμων ἀράμενος, ἀκλινῶς ἐπορεύθης τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας, δι' ἧς τῶν Ἀγγέλων ὑφέστιος γέγονας, δαιμόνων ἀντίπαλος, καὶ τοῦ κόσμου πρεσβευτής, ὧφθης διαπρύσιος.

Καὶ νύν... Θεοτοκίον

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου φύλαττε, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα σὲ δοξάζωμεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος δ'

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν, διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τὴ πίστει ἐνήθησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Φωκά, Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Φωκάς ὁ Φωστήρ πάσιν ἐκλάμπει χάριν.

Ὡδή α' Ἦχος δ'

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον

Φωτὸς σε, τῆς θεϊκῆς κατηύγασαν ἀκτῖνες, Ἐνδοξε, ὑπερφουῶς προνοίας ἐξ αὐτῶν, τῶν ὠδίνων μακάριε, διὸ φωστήρ ὑπέρλαμπρος, Φωκά ἐδείχθης ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὡς φοῖνιξ, ὑπιτενὴς ἀνέδραμες, ἐκ βρέφους ἐνδοξε, τῶν ἀρετῶν εἰς ὕψος νοητόν, καὶ καρποὺς τοὺς τῶν ἄθλων σου, πληθύνας κατεγλύξανα, πάντας μεθέξει τῶν θαυμάτων σου.

Καθεῖλες, τὰ τῶν βωμῶν ἰδρύματα, τῆς ἀθεότητος, τὴ μηχανὴ τῶν λόγων σου Σοφέ, καὶ Χριστοῦ διετήρησας, τὴν Ἐκκλησίαν ἄσειστον, κατοχυρώσας τοῖς διδάγμασιν.

Ἀφ' ὕψους, τῆς ἀπονοίας ἔρριψας, νοῦν ὑπερήφανον, ἐν τῇ ἀπλῇ τῶν λόγων καθελῶν, τοῦτον χάριτι Ὅσιε, καὶ κατ' αὐτοῦ τὰ τρόπαια, ἀθλητικαῖς νίκαις κεκλήρωσαι.

Θεοτοκίον

Γεννήτωρ, ἐν Παραδείσῳ γέγονε, φθόνος θανάτου βροτοῖς, ὄν γεννηθεὶς Πανάχραντε ἐκ σοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, μετ' ἤχου ἐξηφάνισεν, ἀθανασίαν δοὺς τῷ γένει ἡμῶν.

Ὦδὴ γ'

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ

Συνήρμοσας τῶν πιστῶν, τὴν συμφωνίαν εἰς Χριστοῦ αἴνεσιν, καὶ ἀθείας φωνάς, Μάρτυς τὴ ἐνστάσει συνέχεας.

Ὁ πόθος σέ τοῦ Θεοῦ, τῶν ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν εἴλκυσε, καὶ νοεραῖς τάξεσιν, ἐν σαρκὶ ἀθλοῦντα ἠρίθμησεν.

Φωτίσας ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν σῶν θαυμάτων τοὺς πιστοὺς, ἔσβεσας, τῆς ἀθείας πυρσούς, ἐν τοῖς ὄμβροισι Μάκαρ τῶν λόγων σου.

Ὡς χρώμασι φαεινοῖς, ἱερωσύνης τὴν στολὴν ἔβαψας, ἀθλητικοῖς αἵμασι, καὶ Χριστῷ φωτὶ ἱερούργησας.

Θεοτοκίον

Ἐρράγη τὸ τῆς ἀράς, ἡμῶν μεσότοιχον ἀγνή Δέσποινα, τῷ ὑπὲρ νοῦν τόκῳ σου, καὶ τὴ θεία φύσει συνήφθημεν.

Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ, κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ταχὺ προκατάλαβε

Θυσίαν ἀναίμακτον, Χριστῷ προσφέρων Φωκᾶ, θυσίαν προσήνεγκας, σαυτὸν δι' αἵματος, Ἱεράρχα θεόληπτε, ὅθεν ἐν εὐφοροσύνῃ, ἀυλιζόμενος Πάτερ, μνήσθητι τῶν ἐν πίστει, ἐκτελούντων τὴν θεῖαν, καὶ εὐσημον ἡμέραν τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἡ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Πάναγνε, ρύσαι με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν ἐκδυσωποῦσα ἀεὶ, ὄν ἐσωμάτωσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ἵψούμενος ὕψωσας, τοὺς πεπτωκότας ποτέ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τὴ ἀνυψώσει τὴ σὴ, Ὡ φῶς τῶν ὀμμάτων μου, δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως, Φέρε Σταυρὸν τοὺς Ἰηλοὺς, καὶ τὸν Σπύγγον τὴν Λόγγην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας χάριν ἐβράβευσας.

Ὦδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα

Σὺ σαλεύουσαν πελάγει τῆς ἀσεβείας, τὴν Ἐκκλησίαν εἴλκυσας, Φωκᾶ εἰς λιμένας, τοὺς τῆς εὐσεβείας Χριστοῦ, ἀπαύστως κραυγάζουσας, Δόξα τὴ δυνάμει σου Κύριε.

Τὸ γεῶδες ἐκτινάξας ζωῆς σαρκώδους, καὶ βιοτεύων ἔνδοξε, ἐν σαρκὶ πορείαν, ἄυλον διήνυσας, Φωκᾶ, ὅθεν χάριτι, ἄγγελος ἐν σώματι πέφυκας.

Ἡ ἀκένωτος πηγὴ σέ τοῦ Παρακλήτου, τῶν νοητῶν ἐπληρωσε, καὶ θείων θαυμάτων, Ἱεράρχα ἔνδοξε, καὶ πᾶσι προτέθεικε, ποταμὸν χαρίτων ἀείρυτον.

Θεοτοκίον

Ὡς παράδοξα καὶ ἄρρητα Θεοτόκε, τὰ τοῦ καινοῦ σου τόκου, ἀληθῶς ὑπάρχει, ξένα καὶ παράδοξα, ἐν οἷς ἡ διάνοια, καὶ ὁ νοῦς ἠττᾶται πανάχραντε.

Ὦδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς

Πορθήσας τὰ ἐχθροῦ, ὦ Φωκᾶ ὄχυράματα, δυνάμει τῆ τῶν θαυμάτων, τοὺς ῥυσθέντας Κυρίω, ὡς σκύλα προσενήνοχας.

Ἀντόθησας Σοφέ, κατὰ σοῦ τὰ πεμπόμενα, τοξεύματα εἰς καρδίας, τῶν βαλλόντων, αὐτὸς δέ, ἐσώθης ἀπαράτρωτος.

Συνέθλασας Φωκᾶ, κεφαλὴν τὴν τοῦ δράκοντος, πατήσας τοῦτον γενναίως, τῆ ἐνθέω δυνάμει, τῆς στερραῖς σου ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον

Ῥανάτω οὐρανός, εὐφροσύνην καὶ χάριν ἐν γῆ, ἀνέδωκε νῦν γὰρ αὕτη, εὐφροσύνην εἰς ὕψος, τὴν μόνην Θεομήτορα.

Ὦδὴ ς'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς

Ἰλύος, καὶ βυθοῦ ἀθεότητος Ἐνδοξε, τὴν σὴν ἀνείλκυσας ποίμνην, ἣν ἀποκαθάρας, υἰοθεσίας, τῷ ὕδατι, πρὸς τὸ φῶς τὸ τῆς χάριτος ὕψωσας.

Νέφεσιν, ὁ τιθεὶς ἑαυτοῦ τὴν ἐπίβασιν, ἀεροδρόμω πορεία, σὲ Φωκᾶ ἐδόξασε τοῦ προφθάνειν, τοὺς αἰτοῦντας, ἐν κινδύνοις θαλάσσης καὶ θλίψεως.

Ἐλυσας, συμπλοκὰς τὰς τοῦ ψεύδους καὶ ἔδησας, ματαιορρήμονας γλῶσσας, τοῖς τῆς ἀληθείας δεσμοῖς θεόφρον, καὶ ἐν κόσμῳ, τὸν τῆς πίστεως λόγον ἐκήρυξας.

Θεοτοκίον

Ἐνώσεως, ἀκηράτου καρπὸν ἀνεβλάστησας, Θεοκυῆτορ τῷ Κόσμῳ, ἀειζώου πρόξενον ἀφθαρσίας, δεικνυμένης, τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ τιμώσιν σε.

Ὁ Εἰρμός

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευραῖς σου ῥέυσαντι αἵματι».

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Στίχοι

- Φῶς Κυρίου, ἐνδοξε Φωκᾶ, φωτίσαν,
- Σὴν καρδίαν, ἔδειξε φωτὸς δοχεῖον.
- Εἰκάδι τῆ τριτάτῃ Φωκᾶ νεκρὸς ἀμφοκομίσθη.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἄννης, τῆς ἐν τῷ Λευκαδίῳ ἢ Λευκάτῃ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Ἰεζεκιήλ.

Στίχοι

- Ἰεζεκιήλ ἐβράϊζε κὰν πόλῳ,
- Ἄδωναὶ βλέπω σε, φάσκων Κυρίῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀπολιναρίου καὶ Βιταλίου, Ἐπισκόπων Ῥαβέννης, καὶ Ἀπολλωνίου Ῥώμης, καὶ τῶν ἐν Καρχηδόνι ἐπτά Μαρτύρων, καὶ Ἀνάμνησις τῶν ἐν Βουλγαρίᾳ τελειωθέντων Χριστιανῶν ἐπὶ Νικηφόρου τοῦ Βασιλέως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Ἐν τῇ καμίνῳ Ἀβραμιαῖοι

Καθλωθέντα, τῷ τοῦ Χριστοῦ σὲ πόθῳ Μάρτυς σοφέ, πλήθη φοβερῶν βασάνων καὶ ἀπειλῶν, οὐ κατέσεισαν οὐχ εἴλκυσαν, ἐκ γενναιότητος, τῆς πρὸς αὐτὸν συναφείας καὶ σχέσεως.

Λύτρον τῷ δόντι, ὑπὲρ ἡμῶν τὸ αἷμα τὸ ἑαυτοῦ, αἷμα τὸ οἰκεῖον Μάρτυς ὡς προσφοράν, ἀντιδέδωκας καὶ ἔψαλλες, Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ἀποβαλόντα, δι' ἀρετῆς τὸ βάρος τὸ γεηρόν, θεῖοι τοῦ Χριστοῦ σε, Ἄγγελοι Ἀθλητά, δι' ἀέρος μετεκόμιζον, αὐτοῦ προστάγματι, ὡς τὸ πρὶν Ἀββακοῦμ συνιπτάμενον.

Θεοτοκίον

Ἄγγελοι εἶδον, Θεογεννητορ ξένα τῷ τόκῳ σου, φύσιν τὴν φθαρτὴν τοῦ γένους τοῦ χοϊκοῦ, πρὸς ἀκήρατον καὶ ἄφθαρτον, παλινδρομήσασαν, κατοικίαν καὶ δόξαν οὐράνιον.

Ὡδή η'
Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ

Πῦρ ἀπαύστως ἔχων ἐν ψυχῇ, τὸ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, Φωκᾶ μακάριε, τὸν δρόμον ἄσχετον ἤνυσας, πρὸς αὐτὸν τὸν δι' ἀθλήσεως δι' ἧς τυχῶν τοῦ ἐφετοῦ, σὺν Ἀσωμάτοις βοᾷς, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔρρει τῶν Ἑλλήνων τὰ σαθρά, πλάνης σεβάσματα, καὶ σεσιγήκασι, τῆς ματαιότητος ἅπασαι, αἱ διπλοὶ καὶ τὸ ψεῦδος αὐτῶν, ἠλέγχθη γνώσει ἀληθεῖ, τῶν ἀθλοφόρων Χριστοῦ, κηρυττόντων, εἶναι σοφίαν Θεοῦ ἐνυπόστατον.

Ἴσχυν ἀπροσμάχητον Φωκᾶ, περιζωσάμενος, Ἁγίου Πνεύματος, ἀκαταγώνιστον ἐνστασιν, καὶ ἂν δρεῖαν ἀπερίτρεπτον, προπολεμῶν ὑπὲρ τῆς σῆς, ποιμνῆς ἐνδέδειξαι, καὶ νικήσας, σὺν τοῖς Ἀγγέλοις ὕμνεις τὸν τῶν ὅλων Θεόν.

Χάριν θείαν ἄφθονον Χριστός, σοὶ ἐδωρήσατο, Φωκᾶ αἰοίδιμε, τοῖς ἐξαιτούσί σε ἅπασι, καταλλήλως παρεχόμενον, τὰς τῶν θαυμάτων δωρεάς, ἀπαύστως κράζουσιν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ὁ φύσει ἀπρόσιτος παντί, Υἱὸς καὶ Λόγος Θεοῦ, ἐν σοὶ σκηνώσας Ἀγνή, καὶ ἐνδυσάμενος ἄχραντε, τὸ ἡμέτερον ὡς εὐσπλαγχνος, ὄφθη εὐπρόσιτος σαρκί, καὶ ἀνεστράφη ἡμῖν, διὰ τοῦτο, πόθῳ πολλῷ σὲ ὕμνῳ καὶ τιμῷ καίαινω.

Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ὡδή θ'
Λίθος ἀχειρότητος ὄρους

Ἄρμα ὡς πυρίμορφον ἔχων, τὰς φωτοφόρους ἀρετάς σου, καὶ τὴν τῶν ἀγώνων διφρεῖαν, πρὸς οὐρανίους ἀνέπτῃς Ὅσιε, μονὰς ἐν αἷς κατέπαυσας, σὺν Ἀσωμάτοις αὐλιζόμενος.

Ῥύσει τῆς ἐνθέου σοφίας, καὶ πλημμυρήσει τῇ τῶν λόγων, ἔλυσας τοῦ ψεύδους τὴν ὕλην, καὶ εὐσεβούντων ψυχὰς κατήρδευσας, καὶ καρποφόρους ἐδειξας, ἐνθέων ἔργων διὰ πίστεως.

Ἰδες τὴν ὑπέρφωτον αἴγλην, τὴν νοουμένην θεωρίαν, ἐν τῇ τῶν ἀγώνων σου πάλῃ, τοῦ ποθομένου ἀγωνοθέτου Χριστοῦ, καὶ φθᾶσαι ταύτην ἔσπευσας, Μάρτυς τῷ τέλει τῶν ἀθλήσεων.

Νῦν ὡς τρανοτέρως τὴν δόξαν, ἐνοπτριζόμενος τοῦ Κτίστου, ὑπὲρ τῶν ἐκ πόθου Φωκᾶ σε, ἀνευφημοῦντων αὐτὸς δυσώπησον, τοῦ μετασχεῖν τῆς κρείττονος, τούτου καὶ δόξης καὶ λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Ὑμῶ σου τὴν χάριν Παρθένε, καὶ μεγαλύνω σου τὴν δόξαν, σὺ γὰρ φωτισμὸς τῆς ψυχῆς μου, ὑπάρχεις ὄντως καὶ ἡ παράκλησις, τῶν σὲ τιμώντων Δέσποινα, καὶ ἄνυμνούντων πάντων δούλων σου.

Ὁ Εἰμὸς

«Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.